

който се именуваше Закхей: и той беше пръв на мытаря те, и беше богатъ.

3 И искаше да види Исуса, кой е: и не можеше ѿ народата, защото беше малокъ на возрастатъ.

4 И ѿтърча напредъ, и покани се на една черница, да го види: защото ѿ тамъ щеше да мине.

5 И като дойде Исусъ на онова мѣсто, погледна и видѣ го, и рече: Закхее, побързай та слѣзни: защото днесъ трѣбва да бждемъ въ твойта дѣмъ.

6 И прибръза та слѣзе, и прѣа го съ голѣма радостъ.

7 И като видѣха това сички те мжреха, и говореха, защо при человекъ грѣшенъ ѿиде да кондиса.

8 И застана Закхей (правъ) и рече на Гда: что полови на та ѿ имѣніе то си, Гди, давамъ на сиромаси те: и ако нѣкомъ самъ оучинилъ обида съ нѣщо, ще да го върнемъ назадъ четверократнъ.

9 И рече мѣ Исусъ: защото днесъ бжде спасеніе на тоа дѣмъ, защото и тоа е сынъ Авраамовъ:

10 Понѣже сынъ человекскій дойде да потраси, и да спасе загубено то.

11 И като слѣшаха они тѣа (слова), притѣри та

рече и една притча, защото беше близъ при Терса-лимъ, и мыслеа че ще акѣ да се появи царство то Бжје

12 Рече прочее: человекъ нѣкой благороденъ ѿиде въ далѣчна страна, да земе за себе си царство, и да се върне

13 И повыка десеть тѣ рабъ свои, и даде имъ десеть мнѣсъ, и рече имъ: търговайте докледа дойдемъ азъ

14 И граждане те го ненавидѣха, и пратиха посланики слѣдъ негъ, и говореха: не щеме го да царѣва надъ насъ.

15 И като зѣ царство то, и върна се, рече да мѣ повыкатъ оныа рабъ, на който беше далъ сребро то да раздѣмѣ, що е припечалилъ секой въ търговство то си.

16 И дойде първо, и рече: господине, мнѣсъ твоа придоби тоще десеть мнѣси.

17 И рече мѣ: добре, добрый рабе: понѣже въ малко то си кылъ вѣренъ, и май власть надъ десеть градове.

18 И дойде и второ, и рече: господине, мнѣсъ твоа припечали дръги пѣть мнѣси

19 И рече и немъ: бжди и тѣ властелинъ надъ пѣть градове.

20 И дръго дойде, и рече: господине, что твоа та мнѣсъ коа то бѣхъ вързалъ въ крѣпа: